

Sygn. akt I C 424/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Włodarczyk

Protokolant: Magdalena Adamus

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2017 r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko pozwanemu P. W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego P. W. na rzecz powoda (...) S.A. w W. 114.143,15 (sto czternaście tysięcy sto czterdzieści trzy i 15/100) złote z odsetkami:

a) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczanymi od 104.520,03 (sto cztery tysiące pięćset dwadzieścia i 03/100) złotych od 22 lipca 2017 r.,

b) ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od 9.426,85 (dziewięć tysięcy czterysta dwadzieścia sześć i 85/100) złotych od 3 sierpnia 2017 r.;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 5.719,92 (pięć tysięcy siedemset dziewiętnaście i 92/100) złotych z tytułu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 424/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. w pozwie z 3.08.2017 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. W. 114.143,15 zł, przy czym od kwoty 104.520,03 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym od 22.07.2017 r. oraz od kwot 6.948,06 zł i 2.478,79 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, a także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów sądowych w kwocie 5698 zł i innych w kwocie 21,92 zł. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zawarł z nim umowę kredytu w dniu 13.02.2015 r. Pozwany nie wywiązał się z umowy, w związku z czym pozwany wypowiedział przedmiotową umowę. Wierzytelność objęta pozwem jest wymagalna od 26.09.2016 r. Dochodzona pozwem należność to kapitał kredytu - 104.520,03 zł, skapitalizowane odsetki umowne za okres od 26.09.2016 r. do 19.05.2017 r. w kwocie 6.948,06 zł, skapitalizowane odsetki karne za okres od 26.09.2016 r. do 21.07.2017 r. w kwocie 2.478,79 zł, opłaty i prowizje w kwocie 196,27 zł.

Pozwany P. W., któremu doręczono odpis pozwu z zobowiązaniem do złożenia odpowiedzi na pozew w dniu 23.10.2017 r.- k. 32, nie złożył odpowiedzi na pozew. Na rozprawie w dniu 6.11.2017 r. pozwany przyznał wszystkie okoliczności

faktyczne uzasadniające żądanie pozwu tj. fakt zawarcia umowy kredytu, wysokość zadłużenia oraz doręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Nie złożył jednak oświadczenia o uznaniu powództwa. Oświadczył, że nie jest w stanie i nie będzie spłacać zadłużenia wynikającego z zaciągniętego kredytu z uwagi na trudną sytuację materialną.

1. Ustalenia faktyczne

Wszystkie okoliczności faktyczne w tej sprawie są niesporne.

Niesporne jest więc, że pozwany 13.02.2015 r. zawarł z powodem umowę kredytu nr (...) w kwocie 120.160,64 zł, kwota ta została postawiona do dyspozycji pozwanego. Jego spłata miała nastąpić w 96 ratach miesięcznych. Zgodnie z §2 umowy kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej (stanowiącej sumę oprocentowania podstawowego Banku oraz marży banku), §6 zastrzegał dla powodowego Banku, w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, możliwość pobierania od niespłaconego w terminie kredytu podwyższonych odsetek naliczanych według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Wysokość i termin spłaty rat kredytu został określony w harmonogramie spłaty kredytu zawartym w umowie kredytu (§8 umowy).

(dowód: kopia umowy kredytu –k. 13-15)

Pozwany nie wywiązywał się z umowy kredytu. W dniu 26 września 2016 r. dopuścił się pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat. Pismem z 24 stycznia 2017 r. powód wezwał pozwanego do spłaty zaległości w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania, zastrzegając że brak spłaty będzie skutkowało wypowiedzeniem umowy i postawieniem całej należności w stan wymagalności. W związku z nieuregulowaniem należności powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytu pismem z 9.03.2017 r., doręczonym w dniu 14.03.2017 r.

(dowód: kopia wezwania do zapłaty z potwierdzeniem nadania przesyłki k. 16-17, kopia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z potwierdzeniem nadania i doręczenia przesyłki k. 18-19)

Na chwilę wnoszenia pozwu stan zadłużenia pozwanego co do kapitału kredytu wynosił 104.520,03 zł, skapitalizowanych odsetek umownych za okres od 26.09.2016 r. do 19.05.2017 r. – 6.948,06 zł, skapitalizowanych odsetek karnych za okres od 26.09.2016 r. do 21.07.2017 r. -2.478,79 zł, z tytułu opłat i prowizji 196,27 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku - k. 12).

2. Ocena dowodów

Sąd dał wiarę dowodom z powołanych dokumentów, ponieważ dowodzone nimi okoliczności faktyczne były niesporne. Pozwany nie kwestionował faktu zadłużenia i wyliczenia jego wysokości. Sąd uznał zatem za udowodnione istnienie zobowiązania pozwanego w wysokości wynikającej z dokumentów prywatnych, które mając na uwadze profesjonalizm podmiotu - banku sporządzającego te dokumenty, nie budzi zastrzeżeń. Treść tych dokumentów nie została zakwestionowana przez pozwanego i dlatego stanowiły źródło wiadomości o okolicznościach faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia.

3. Ocena prawna

Zasada odpowiedzialność pozwanego wynika z umowy kredytu z 13 lutego 2015 roku. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwany pomimo przyjęcia na siebie zobowiązania wynikającego z zawartej umowy kredytu, naruszył jej warunki, w pewnym momencie zaniechał dokonywania regularnej płatności rat, wynikającej z ustalonego harmonogramu spłaty. Powyższe zaniechanie stanowiło naruszenie przez pozwanego postanowień zawartej umowy. W konsekwencji doprowadziło to

do opóźnienia w płatności i powstania zaległości uprawniającej bank do wypowiedzenia umowy i postawienia w stan wymagalności całej należności.

Pozwany podnosił, że przestał spłacać kredyt ponieważ komornik zabrał samochód, który zakupił dzięki kredytowi i sprzedał go w czasie licytacji. Fakt ten nie ma znaczenia dla możliwości dochodzenia przez powoda zobowiązania wynikającego z umowy kredytu. W umowie kredytu zawarto jako jego zabezpieczenie, przewłaszczenie tego pojazdu na rzecz banku. Bank nie wystąpił o zwolnienie zajętego pojazdu, nie zaspokoił swoich roszczeń chociażby w części z pojazdu. Jednak nie ma to żadnego wpływu na możliwość dochodzenia od pozwanego roszczenia wynikającego z umowy kredytu.

W oparciu o postanowienia umowy kredytu nr (...) - § 1, § 2, § 6, § 8 sąd zasądził zatem od pozwanego na rzecz powoda kwotę żadaną w pozwie tj. 114.143,15 zł, przy czym od kwoty 104.520,03 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym od dnia 22.07.2017 r. Zamieszczono także zastrzeżenie, że odsetki umowne nie mogą być wyższe niż odsetki maksymalne za opóźnienie, co wynika z art. 481 § 2 z indeksem od 1 do 3 k.c.

Od dochodzonych skapitalizowanych odsetek w łącznej kwocie 9.426,85 zł zasądzono ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, czyli od dnia 3.08.2017 r. (data wniesienia pozwu do e-sądu). Orzeczono na podstawie art. 482 § 1 k.c.

Sąd w niniejszej sprawie rozważał możliwość rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty. Sytuacja osobista i materialna pozwanego jest niewątpliwie trudna, uzyskuje minimalne wynagrodzenie za wykonywaną pracę, nie posiada innych źródeł dochodu ani majątku, ma na utrzymaniu niepracującą żonę i trójkę dzieci w wieku szkolnym, jedno z dzieci choruje, pozwany korzysta z pomocy materialnej rodziców. Skorzystanie z normy art. 320 k.p.c. należy do dyskrecjonalnej władzy sędziego, sąd może zasądzone świadczenie rozłożyć na raty w wypadkach szczególnie uzasadnionych, przy stosowaniu tej normy konieczne jest jednak uwzględnienia interesu nie tylko dłużnika, ale i wierzyciela. Rozłożenie świadczenia na raty służyć ma co oczywiste przede wszystkim dłużnikowi, musi jednak dawać jednocześnie wierzycielowi szanse zaspokojenia się. By taki cel osiągnąć dłużnik musi mieć realną możliwość spełniania świadczenia w formie ratalnej. W okolicznościach niniejszej sprawy, przy uwzględnieniu wysokości zasądzzonego świadczenia i osiągniętych zarobków przez pozwanego oraz kosztów utrzymania, spełnienie przez niego świadczenia w miesięcznych ratach, ustalonych w rozsądnych ramach czasowych (3-4 lata), byłoby niemożliwe. Miesięczna rata wynosiłaby - w odniesieniu do w/w czasookresów, odpowiednio nieco ponad 3000 zł i ponad 2300 zł, co znacznie przekracza możliwości płatnicze pozwanego.

4. Koszty procesu

Tytułem zwrotu kosztów procesu zasądzono od pozwanego na rzecz powoda 5.719,92 zł, na które składają się: 5.698 zł opłata sądowa od pozwu, 4,92 zł koszty notarialne uwierzytelniania dokumentów przedłożonych do sprawy, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c.